

عنوان مقاله:

تبیین و بررسی پاسخ ملاصدرا به شبهه ناسازگاری رضایت به قضای الهی با رضایت به شرور

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های فلسفه اسلامی، دوره 15، شماره 27 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

روحاله زینلی - استادیار گروه معارف اسلامی دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

شبهه ناسازگاری لزوم رضایت به قضای الهی با رضایت به شرور، یکی از مهم ترین چالش های فراروی اعتقاد به عمومیت اراده و قضا و قدر الهی به شمار می رود. عدمی دانستن شرور حقیقی و تفکیک قضا و مقضی، تفکیک ذاتی و عرضی در نحوه وجود و تفکیک بین جنبه وجودی و ماهوی و تأکید بر حاکمیت نگرش وجودمحور در شرور مجازی، پاسخی است که می توان از آثار ملاصدرا به دست آورد. بررسی این پاسخ ها نشان می دهد که عدمی دانستن با اشکال دوری بودن برهان آن روبه روست. تفکیک قضا و مقضی نیز به دلیل ناتوانی از اثبات تفاوت حقیقی چاره ساز نیست. در تفکیک ذاتی و عرضی نیز شبهه بر مبنای وجود اعتباری شر همچنان قابل طرح است. اما در پاسخ نهایی ملاصدرا که بر بنیاد اصالت و وحدت وجود شکل گرفته، هستی سراسر خیر دانسته شده است که در این صورت شبهه به صورت بنیادی برطرف می گردد.

کلمات کلیدی:

شبهات شرور، قضا، اقسام شرور، عدمی انگاری شر، پاسخ های ملاصدرا، بررسی پاسخ ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1168909>

